РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

28 февруари 2008 година *

По дело C-398/05

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Дюселдорф (Германия) с акт от 2 ноември 2005 г., постъпил в Съда на 15 ноември 2005 г., в рамките на производство по дело

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

срещу

Hauptzollamt Aachen,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н G. Arestis (докладчик), г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 юни 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за AGST Draht- und Biegetechnik GmbH, от г-н P. Henseler и г-н T. Lieber, Rechtsanwälte,

— за Съвета на Европейския съюз, от г-н J.-P. Hix, в качеството на представител, подпомаган от г-н G. Berrisch, Rechtsanwalt,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н T. Scharf и г-н K. Gross, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до действителността на Регламент (ЕО) № 1599/1999 на Съвета от 12 юли 1999 година за налагане на окончателно изравнително мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху жичките от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър с произход от Индия и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса на жички от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър с произход от Република Корея (ОВ L 189, стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (наричано по-нататък „AGST“) и Hauptzollamt Aachen [Главна митническа служба Аахен] (наричана по-нататък „Hauptzollamt“), в който последната налага на AGST изравнително мито по повод вноса на жички от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър, класирани в подпозиция 7223 00 19 от комбинираната номенклатура (наричана по-нататък „КН“), с произход от Индия.

Правна уредба

3 Разпоредбите, уреждащи налагането на изравнителни мита от Европейската общност, се съдържат в Регламент (ЕО) № 2026/97 на Съвета от 6 октомври 1997 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 288, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 180), изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 г. (наричан по-нататък „основният регламент“).

4 Член 1, параграф 1 от основния регламент предвижда:

„Изравнително мито може да бъде налагано с цел компенсиране на всяка субсидия, която е била предоставена пряко или косвено за производството, износа или транспорта на продукт, чието освобождаване за свободно обращение в Общността причинява вреда.“

5 Член 8, параграф 7 от регламента гласи:

„Известните фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на индустрия [другаде в текста: „промишленост“] на Общността, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се приписва на субсидирания внос съгласно параграф 6. Факторите, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка, включват обема и цените на вноса, който не е субсидиран, свиването на търсенето или промените в тенденциите на потреблението, ограничителните търговски практики и конкуренцията между трета страна и производители в Общността, развитието на технологиите, експортния потенциал и производителността на промишлеността на Общността.“

Регламент № 1599/1999

6 На 23 март 1999 г. Комисията на Европейските общности приема Регламент (ЕО) № 618/1999 за налагане на временно изравнително мито върху вноса на жички от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър с произход от Индия и Република Корея (ОВ L 79, стр. 25, наричан по-нататък „временният регламент“).

7 Впоследствие, на 12 юли 1999 г. Съветът приема Регламент № 1599/1999 за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса с произход от Индия и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса с произход от Република Корея.

8 На 13 ноември 1998 г., в рамките на друго производство, засягащо прътите от неръждаема стомана, Съветът приема Регламент (ЕО) № 2450/98 за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на пръти от неръждаема стомана с произход от Индия и за окончателно събиране на временното мито (ОВ L 304, стр. 1). Този регламент е отменен с решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 19 септември 2001 г. по дело Mukand и др./Съвет (Т-58/99, Recueil, стр. II-2521).

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

9 AGST е един от основните германски производители на гъвкави жички от неръждаема стомана. На 7 август и 17 ноември 2000 г. дружеството декларира пред Hauptzollamt жички от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър, съответстващи на подпозиция 7223 00 19 по КН, с цел освобождаването им за свободно обращение.

10 AGST посочва Обединените арабски емирства като място на произход на стоките и освен това представя изпратени му от дружество Link Middle East Ltd фактури, както и удостоверения за произход на формуляри от тип А, според които продуктите са произведени в Обединените арабски емирства.

11 Разследване на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) обаче посочва, че реално страна на произход на внесените продукти е Индия. Според OLAF внесените в Общността от Link Middle East Ltd жички от неръждаема стомана през периода юни 1999—декември 2000 г. в действителност са произведени от дружество Venus Wire Industries Ltd, установено в Mumbai (Индия).

12 Въз основа на Регламент № 1599/1999, с решение от 30 юли 2003 г. Hauptzollamt налага a posteriori мито и изравнително мито по посочените митнически декларации, съответно в размер от 4 034,79 DEM и 59 513,21 DEM.

13 С решение от 29 юни 2004 г. Hauptzollamt отхвърля жалбата на AGST относно налагането на посочените мита. На 21 юли 2004 г. дружеството подава жалба срещу това решение пред Finanzgericht Düsseldorf, в която изтъква по-специално, че налагането a posteriori на изравнително мито е незаконосъобразно, тъй като Регламент № 1599/1999 е невалиден.

14 При тези условия Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Невалиден ли е Регламент [...] № 1599/1999 [...], доколкото в съответствие с него трябва да се събере изравнително мито за жички от стомана, класирани в подпозиция 7223 00 19 от [КН], произведени в Mumbai (Индия) от дружеството Venus Wire Industries Ltd?“

По преюдициалния въпрос

15 От преписката по делото следва, че препращащата юрисдикция пита по същество дали Регламент № 1599/1999 е невалиден, доколкото преценката на Съвета на Европейския съюз относно съществуването на вреда за промишлеността на Общността, както и на причинно-следствена връзка между тази вреда и субсидирания внос на жички от неръждаема стомана, била опорочена от явна грешка. В това отношение тази юрисдикция иска да се установи дали посоченото Решение на Първоинстанционния съд по дело Mukand и др./Съвет, с което се отменя Регламент № 2450/98 относно прътите от неръждаема стомана с произход от Индия, класирани в подпозиции 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 и 7222 20 81 от КН, може да се приложи към главното производство с оглед преценката на действителността на Регламент № 1599/1999.

Доводи на страните

16 AGST счита, че Регламент № 1599/1999 е нищожен, тъй като преценката на Съвета относно съществуването на вреда за промишлеността на Общността и причинно-следствена връзка между нея и субсидирания внос на жички от неръждаема стомана била опорочена от явна грешка. В действителност общностните институции не били взели предвид в достатъчна степен възражението на индийските производители износители, според което общностните производители на неръждаема стомана под формата на плосковалцувани продукти са причинили вреда на промишлеността на Общността, образувайки „картел относно надбавката за легиращи елементи".-

17 В съдебното заседание AGST посочва, че надбавката за легиращи елементи за плосковалцуваните продукти, представляваща интегриран коефициент при пресмятане цената на продуктите от стомана, била повишена по изкуствен начин чрез коефициент на производителност 1,35. Надбавката за легиращи елементи за жичките от стомана се определяла чрез умножение на приложимата към плосковалцуваните продукти надбавка за легиращи елементи със същия коефициент 1,35, което неизбежно щяло да увеличи въпросната надбавка за легиращи елементи за жичките от стомана.

18 Освен това AGST изтъква, че посоченото по-горе Решение на Първоинстанционния съд по дело Mukand и др./Съвет следвало да се приложи по аналогия и Регламент № 1599/1999 да се обяви за невалиден.

19 От тази гледна точка според AGST обстоятелството, че жичките от стомана не се произвеждат от плосковалцувани продукти, както и това, че съответните производители не винаги са едни и същи, било ирелевантно във връзка със съществуването на картел относно надбавката за легиращи елементи за плосковалцуваните продукти. Комисията вече била установила съществуването на този картел, който имал влияние върху цените на неръждаемата стомана на пръти, както вече било прието от Първоинстанционния съд в посоченото по-горе Решение по дело Mukand и др./Съвет.

20 AGST поддържа, че въпросният картел имал влияние и върху цените на жичките от неръждаема стомана. В действителност неръждаемата стомана на пръти не се различавала по нищо от жичките от неръждаема стомана, тъй като и двата вида продукти спадали към дългите продукти. Освен това предвид важността на плосковалцуваните продукти изменението на цените на пазарите на неръждаема стомана много често се определяло от ценовите решения на производителите на тези продукти.

21 AGST твърди, че в съображенията на Регламент № 1599/1999 се повтарят мотивите на Регламент № 2450/98, отменен с посоченото по-горе Решение на Първоинстанционния съд по дело Mukand и др./Съвет.

22 Според AGST, поради това че неръждаемата стомана на пръти не се различавала по нищо от жичките от неръждаема стомана, картелът относно надбавката за легиращи елементи имал еднакво влияние както върху цените на неръждаемата стомана на пръти, така и върху тези на жичките от неръждаема стомана. По този причина, подобно на Регламент № 2450/98 относно субсидирания внос на неръждаема стомана на пръти, Регламент № 1599/1999 бил опорочен изцяло от явна грешка в преценката.

23 От своя страна, Комисията поддържа, че както във временния регламент, така и в Регламент № 1599/1999 общностните институции са преценили възраженията на индийските производители за съществуване на картел относно надбавката за легиращи елементи, образуван от общностните производители на плосковалцувани продукти.

24 В тази връзка според Комисията в съображения 212—216 от временния регламент тя е установила по-специално, че жичките от неръждаема стомана не се произвеждат от плосковалцувани продукти и че сравнението на продажните цени, използвани от общностните промишлени производители, показва, че те се променят по еднакъв начин.

25 Освен това посочените съображения уточнявали, че картелът относно надбавката за легиращи елементи обхващал само незначителен процент от общата цена на продуктите от жички от неръждаема стомана. Впоследствие Съветът бил потвърдил констатациите си в съображение 93 от основния регламент № 1599/1999.

26 Освен това Съветът и Комисията считат, че заключенията на Първоинстанционния съд в посоченото по-горе Решение по дело Mukand и др./Съвет не можели да се приложат към главното производство с цел преценка на

действителността на Регламент № 1599/1999. В това отношение, в регламента общностните институции били направили правилен извод, че прилагането на надбавката за легиращи елементи, която представлявала само незначителен процент от общата цена на въпросните продукти, не поставя под въпрос надеждността на крайните цени, изчислени като среднопретеглена стойност, с цел определяне на вредата за промишлеността на Общността.

27 При всички случаи тези институции посочват, че изтъкнатите в Регламент № 1599/1999 съображения относно вредата и причинно-следствената връзка между нея и субсидирания внос на въпросните продукти в главното производство, които съображения се основават върху крайните цени, изчислени като среднопретеглена стойност, не са опорочени от явна грешка в преценката.

28 Двата основни фактора при определяне на тази вреда били, от една страна, значителното подбиване на цените при вноса от Индия и от друга страна — съществено понижение на продажните цени на промишлеността на Общността. Поради това дори да се предположи, че прилагането на надбавката за легиращи елементи е повишило всички нетни цени в Общността и че това се дължи изцяло на антиконкурентно поведение, подбиването на цените при въпросния внос било с около 17 %.

Отговор на Съда

29 Следва да се провери дали общностните институции са допуснали явна грешка в преценката за съществуването на вреда за промишлеността на Общността и на причинно-следствена връзка между вредата и субсидирания внос на жички от неръждаема стомана.

30 В действителност препращащата юрисдикция изтъква, че Регламент № 1599/1999 възпроизвежда същите доводи като установените в Регламент № 2450/98, за да отхвърли възражението на индийските производители износители относно ограничителните практики на производителите от Общността, т.е. за еднаквото прилагане на надбавката за легиращи елементи.

31 От една страна, следва да се посочи, че съгласно член 8, параграф 7 от основния регламент, известните фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на промишлеността на Общността, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се приписва на субсидирания внос съгласно параграф 6 от същия член.

32 Освен това посоченият член предвижда примерно, че факторите, които могат да се приемат за релевантни в това отношение, включват ограничителните търговски практики и конкуренцията между производители от трета страна и от Общността.

33 От друга страна, следва да се припомни, че в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, общностните институции разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (вж. в този смисъл Решение от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, C-351/04, Сборник, стр. I-7723,, точка 40 и посочената съдебна практика).

34 По-нататък, от постоянната съдебна практика следва, че определянето дали съществува вреда за промишлеността на Общността изисква преценка на сложни икономически положения и поради това съдебният контрол на такава преценка трябва да бъде ограничен до проверка дали са спазени съответните процесуални правила, дали фактите са били точно установени, както и дали не са допуснати явна грешка в преценката на фактите и злоупотреба с власт (вж. Решение по дело Ikea Wholesale, посочено по-горе, точка 41 и цитираната съдебна практика). Такъв по-специално е случаят в рамките на процедура срещу субсидиите, който се отнася до определяне на факторите, причиняващи вреда на промишлеността на Общността.

35 При определянето на вредата Съветът и Комисията са длъжни да преценят дали установената от тях вреда действително произтича от субсидиран внос и да разграничат всяка вреда, резултат от други фактори, и по-конкретно тази, която се дължи на поведението на самите производители от Общността (вж. Решение от 11 юни 1992 г. по дело Extramet Industrie/Съвет, C-358/89, Recueil, стр. I-3813, точка 16).

36 В това отношение следва да се отбележи, че за да опровергаят доводите на AGST, според които възраженията на индийските производители във връзка с картела относно надбавката за легиращи елементи за плосковалцуваните продукти не били разгледани от общностните институции, в производството пред Съда посочените институции се позовават на съображение 93 от Регламент № 1599/1999, което потвърждава изложените в съображения 209—216 от временния регламент изводи, тъй като нито една от въпросните страни не е представила нови аргументи във връзка с възраженията на индийските производители износители, според които всички представени данни от промишлеността на Общността в рамките на процедурата срещу субсидиите били изкуствено завишени поради еднаквото прилагане на системата на надбавка за легиращи елементи.

37 В съображения 210 и 211 от временния регламент е изтъкнато, че решението, в което се установява антиконкурентна практика във връзка с надбавката за легиращи елементи, се отнася за плосковалцуваните продукти, а не за дългите продукти, част от които са жичките от неръждаема стомана, разглеждани в главното производство. Производителите износители обаче посочват, че съществуващата за плосковалцуваните продукти незаконна практика имала увеличен ефект вследствие на взаимодействие и последици и за дългите продукти.

38 В това отношение, с цел да опровергае доводите на производителите износители, Комисията посочва в съображение 212 от временния регламент, че по технически съображения жичките от неръждаема стомана не се произвеждат от плосковалцувани продукти и следователно е възможно да има съмнения дали установената по отношение на последните съгласувана практика може да има последици, засягащи първите. Тя добавя, че производителите на плосковалцувани продукти и тези на дълги продукти не са едни и същи и че вторите са повече от първите.

39 От посочените съображения следва, че противно на твърденията на AGST, в съответствие с изискването на основния регламент за разграничаване на всяка вреда, произтичаща от фактори, различни от субсидирания внос, общностните институции са проверили дали предоставените от промишлеността на Общността данни в рамките на процедурата срещу субсидиите може да са повлияни от съгласуваното прилагане на системата на надбавка за легиращи елементи от страна на производителите на плосковалцувани продукти.

40 В подкрепа на доводите си AGST посочва, че съображения 209—216 от временния регламент, съгласно които Комисията е отхвърлила възражението на индийските производители за съществуването на картел относно надбавката за легиращи елементи, съответстват като цяло на съображения 43, 46 и 47 от Регламент № 2450/98, за които в посоченото Решение по дело Mukand и др./Съвет Първоинстанционният съд приема за установено, че съдържат явни грешки в преценката.

41 В това отношение от преписката по делото следва, че Регламент № 1599/1999 и Регламент № 2450/98 се отнасят до продуктите от неръждаема стомана, които спадат към категорията на дългите продукти. Освен това не се оспорва, че надбавката за легиращи елементи за жичките от неръждаема стомана е определена от производителите на пръти от стомана по същия начин — чрез умножаване с коефициент 1,35 на надбавката за плосковалцуваните продукти от стомана.

42 Така поставеният въпрос се отнася до това дали неконкурентното поведение на производителите на плосковалцувани продукти от стомана, свързано с еднаквото прилагане на картела относно надбавката за легиращи елементи, представлява известен фактор по смисъла на член 8, параграф 7 от основния регламент за сектора на жичките от неръждаема стомана.

43 В този контекст посоченото Решение на Първоинстанционния съд по дело Mukand и др./Съвет, на което се позовава AGST, се отнася до неконкурентно определяне на прилагания от общностните производители размер на надбавката за легиращи елементи спрямо плосковалцуваните продукти от неръждаема стомана, който оказва съществено влияние върху цените на прътите от стомана и изкуствено предизвиква увеличаването им, така че тези цени стават ненадеждни за определяне на понесената от промишлеността на Общността вреда.

44 В това решение Първоинстанционният съд счита, че макар да не може да се установи, че крайните продажни цени на прътите от неръждаема стомана са били фиксирани по съгласие на производителите на Общността, общностните институции, поради това че не са взели предвид единната и постоянна производствена практика на общностните производители на пръти от неръждаема стомана, чиято обективна последица е да отрази автоматично на пазарите на тези продукти изкуственото увеличение на цените, получени вследствие на съгласуването между производителите на плосковалцувани продукти, не са отчели един известен фактор, различен от субсидирания внос, който същевременно би могъл да нанесе вреда на промишлеността на Общността.

45 Следователно трябва да се провери дали съгласуваното прилагане на надбавката за легиращи елементи от страна на производителите на плосковалцувани продукти, за което в решение по дело Mukand и др./Съвет, посочено по-горе, Първоинстанционният съд счита, че би могло да повлияе значително върху цените на неръждаемата стомана на прът, би могло да има такова влияние и върху цените на жичките от неръждаема стомана по смисъла на член 8, параграф 7 от основния регламент.

46 В това отношение следва да се отбележи, че според общностните институции надбавката за легиращи елементи за жичките от неръждаема стомана е взета предвид като елемент от крайната цена.

47 Според тези институции през периода на разследването надбавката за легиращи елементи за жичките от неръждаема стомана се е равнявала средно на по-малко от 5 % от среднопретеглената нетна продажна цена на тези продукти. Дори да се предположи, че размерът на надбавката за легиращи елементи е повлиян от неконкурентното поведение на производителите на плосковалцувани продукти, ефектът от изкуственото увеличение на надбавката за легиращи елементи върху среднопретеглената нетна продажна цена на жичките от неръждаема стомана бил толкова незначителен, че надеждността на тези цени не можела да се постави под въпрос.

48 AGST твърди, че ако надбавката за легиращи елементи за прътите от неръждаема стомана увеличава по изкуствен начин техните цени, тъй като се умножава с коефициент на производителност 1,35, този коефициент неизбежно увеличава по изкуствен начин и цените на жичките от неръждаема стомана. В това отношение в съдебното заседание AGST поддържа, че надбавката за легиращи елементи за жичките от неръждаема стомана по време на разследването при всички случаи била по-висока от тези 4 или 5 %, които твърди Комисията.

49 По време на административното производство производителите износители били посочили, че производителите от Общността, прилагащи надбавка за легиращи елементи за жичките от стомана, са фиксирали нейния размер, подобно на производителите на прът от стомана, чрез умножаване с коефициент

1,35 на надбавката за легиращи елементи за плосковалцуваните продукти от стомана, чиято обективна последица била да отрази автоматично на пазарите на тези продукти изкуственото увеличение на цените, получени вследствие от съгласуването между производителите на плосковалцувани продукти.

50 AGST обаче не предоставя никакви сведения относно сходството между изменението на цените на плосковалцуваните продукти и това на цените на жичките от неръждаема стомана поради еднаквото прилагане от страна на производителите на жички на коефициент на производителност 1,35 към надбавката за легиращи елементи за плосковалцуваните продукти, които сведения да сочат, че неконкурентното поведение на производителите на плосковалцувани продукти може да има значително отражение върху размера на цените на жичките от неръждаема стомана, което е в състояние да ги повиши изкуствено.

51 В главното производство общностните институции не са пропуснали да вземат предвид известен фактор, какъвто е системата за прилагане на надбавката за легиращи елементи. В действителност тези институции са разгледали фактора, свързан с прилагането на надбавката за легиращи елементи, и вследствие на това са направили извод, че той засяга незначителен процент от крайната цена. При тези условия страните, позоваващи се на невалидността на регламента, следва да представят доказателства, от които да е видно, че съгласуваното прилагане на надбавка за легиращи елементи от производителите на плосковалцувани продукти може да има толкова значително влияние, че крайните цени на жичките от неръждаема стомана да не могат да се използват повече за установяване на съществуването на вреда за промишлеността на Общността, както и на причинно-следствена връзка между тази вреда и субсидирания внос.

52 Преписката по делото обаче не съдържа никакво доказателство, позволяващо да се установи, че общностните институции са допуснали явна грешка в преценката, като при определяне на вредата и на причинно-следствена връзка между нея и субсидирания внос са се основали върху липсата на фактори, различни от този внос, които фактори според AGST причиняват същевременно вреда на промишлеността на Общността.

53 AGST се позовава единствено на посоченото по-горе Решение на Първоинстанционния съд по дело Mukand и др./Съвет, за да изтъкне, че изводите на Първоинстанционния съд следва да се приложат към Регламент № 1599/1999, тъй като жичките от неръждаема стомана, подобно на прътите от неръждаема стомана, спадали към категорията на т.н. дълги продукти, както и на сходното изчисление на надбавката за легиращи елементи за двата вида продукти.

54 Не са представени никакви сведения относно обстоятелството, че съгласуваното прилагане на надбавката за легиращи елементи за плосковалцуваните продукти е довело до повишение на общото ниво на цените на жичките от неръждаема стомана, така че крайните цени на готовите продукти не биха могли да се считат за надежден индикатор при определяне на вредата, претърпяна от промишлеността на Общността в резултат на субсидирания внос.

55 От гореизложеното следва, че разглеждането на поставения въпрос не разкрива никакво обстоятелство от естество да засегне действителността на Регламент № 1599/1999.

По съдебните разноски

56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Разглеждането на поставения въпрос не разкрива никакво обстоятелство от естество да засегне действителността на Регламент (ЕО) № 1599/1999 на Съвета от 12 юли 1999 година за налагане на окончателно изравнително мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху жичките от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър с произход от Индия, и за прекратяване на процедурата по отношение на вноса на жички от неръждаема стомана с диаметър равен или по-голям от един милиметър с произход от Република Корея.

Подписи